

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΗΡΘΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΦΟΡΤΩΜΕΝΟΣ ΜΕ ΩΡΑΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Γιώργο, γεια σου.

Εντάξει κυριαρχούν οι αναμνήσεις στην κουβέντα μας αλλά δεν ζούμε και στο χτες. Πέρα από τα τόσα που έχουμε να κάνουμε έχουμε και να πούμε. Δεν θα μιλάτε μόνο εσείς οι δημοσιογράφοι. Όλοι και πάντα έχουμε γνώμη για τα πολιτικά και γνώμη για τα τρεχούμενα στον κόσμο, καθένas ανάλογα με τα πόσα μπορεί να ξέρει και να παρακολουθεί.

Όταν όμως γίνεται τόσο σημαντικό, όπως η διάλυση της σοσιαλιστικής υπερδύναμης, ο βομβαρδισμός της Χιροσίμας, όσο μακριά μας κι αν είναι, είναι κοσμοϊστορικά γεγονότα. Πολύ περισσότερο η αποσκίρτηση της Βρετανίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που έχει τόση σημασία για την Ευρώπη και όλο τον κόσμο.

Πέρα από την οικονομική σημασία και επίδραση, βγάνουμε και κάποια συμπεράσματα. Και πρώτο είναι πως η Ευρώπη δεν στέκεται καλά. Υπάρχουν δυσarέσκεις και φαίνεται πως δεν είναι μόνο η Αγγλία που τις έχει. Γιατί είναι φανερό ότι η Ευρώπη δεν τήρησε τις αξίες που την δημιούργησαν. Ξεκίνησε με

αρχές αλληλεγγύης, ισότητα, ενότητα, συνεργασία, κοινοπραξία και εξελίχθηκε οικονομική κυριαρχία δυο τριών χωρών. Η Γερμανία κατάληξε στη φιλοσοφία και τη συμπεριφορά του Χίτλερ. Σε κείνο το μιστό Ντόιτσε συμπεράλε, η Γερμανία πάνω από όλους. Και πήρε την διοίκηση της οικονομίας κι άρχισε να κουμαντάρει.

Η Γαλλία δεύτερη δύναμη στην Ευρώπη, δεν ήταν δίπλα, αλλά πίσω και η Βρετανία πάρα πίσω. Απλώθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά όχι για συνεργασία μόνο για να φαινόμαστε πολλοί. Και άρχισαν Νόμοι και εντολές. Αυτή η εξέλιξη είναι φυσικό να δημιουργήσει δυσarέσκεις και αντιδράσεις. Η Βρετανία σημαντική οικονομική δύναμη και με τις χτεσινές δάφνες της Μεγάλης Αυτοκρατορίας πήρε τη μεγάλη απόφαση.

Τι μπορεί να ακολουθήσει; Υπάρχουν πιθανότητες, αποτελέσματα της Βρετανικής αποχώρησης να γίνουν κι άλλες παρόμοιες ενέργειες. Η αποχώρηση ήταν χαστούκι για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μήπως αλλάξει τακτική και μαζέψει τα πανία με τα οποία ταξιδεύει;

Αλλά και ποιος μπορεί να αποκλείσει τη διάσπαση και δημιουργία Νότιας Ενωμένης Ευρώπης και Βόρειας, αφού ο Νότος έχει τα περισσότερα παράπονα; Ποιος μπορεί να αποκλείσει αποχώρηση της Σκωτίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από το Ηνωμένο Βασίλειο; Μεγάλα προβλήματα, μεγάλα συμφέροντα, μεγάλα διαπλεκόμενα και γενόμενα! Ο πόλεμος που γίνεται εδώ κι εκεί δεν είναι η οστία του πολέμου. Ο αληθινός πόλεμος, που γίνεται, διεξάγεται παντού, είναι οικονομικός πόλεμος. Και στρατηγικοί είναι οι Τράπεζες, τα πλοκάμια του αρχιστρατήγου. Έλα, ρε Γιώργο, μη διαμαρτύρεσαι. Εσείς οι δημοσιογράφοι λέτε τόσα πολλά, έχουμε κι εμείς κρίση και γνώμη. Αυτή είναι η άποψή μου και εύχομαι να είναι λανθασμένη.

Για ποίημα θα σου θυμίσω τον μεγάλο Καβάφη,

κάτι που θυμίζει αποχώρηση, ανεξαρτησία, απομόνωση, αυτοπεποίθηση, κάτι που θα μπορούσε να θυμίσει BREXIT!

Πλιν Λακεδαιμονίων

“Αλέξανδρος Φιλίππου και οι Έλληνες, πλιν Λακεδαιμονίων”

Μπορούμε κάλλιστα να φανταστούμε πως θα αδιαφόρησαν παντάπασι στην Σπάρτη για την επιγραφή αυτή.

“Πλιν Λακεδαιμονίων”

- μα φυσικά. Δεν ήσαν οι Σπαρτιάται για να τους οδηγούν και να τούς προστάζουν σαν πολύτιμους υπηρέτες. Άλλωστε μιά πανελλήνια εκστρατεία χωρίς Σπαρτιάτη βασιλέα γι' αρχηγό δεν θα τους φαίνονταν πολλής περιοχής.

“Α, βεβαιότατα “πλιν Λακεδαιμονίων”

Είναι κι αυτή μια στάση. Νιώθεται.

Κ. ΚΑΒΑΦΗΣ

Αυτά, φίλε μου και μέχρι την άλλη Τετάρτη, εύχομαι να είμαστε καλά.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη,

Τις απόψεις μου για το απροσδόκητο Brexit έγραψα χτες στον «Κόσμο» (Τρίτη 28 Ιουνίου), αλλά θα ήθελα να προσθέσω ότι δεν θα σκάσω κιόλας επειδή έφυγαν οι Βρετανοί από την Ευρώπη. Δεν ξεχνώ την πολιτική του «διαίρει και βασίλευε» των Βρετανών για να κτίσουν μια αυτοκρατορία όπου ο ήλιος δεν έδυε ποτέ, το «Rule Britannia», που δεν διαφέρει από το «Deutschland, Deutschland über alles, über alles in der Welt» (Η Γερμανία υπεράνω όλων στον κόσμο). Ούτε ξεχνώ τα εγκλήματα τους εναντίον των αδελφών μας Κυπρίων, τον απαγχονισμό των αγωνιστών για τη λευτεριά του νησιού της Αφροδίτης, τον βομβαρδισμό της Αιγύπτου και την καταστροφή της Διώρας του Σουέζ, ούτε τη σκλαβιά εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων στις αποικίες της. Θα ήθελα πολύ να αποχωρήσουν η Σκωτία και Βόρεια Ιρλανδία για να διαλυθεί το... Ηνωμένο Βασίλειο και αν διαλυθεί και η Ευρώπη τόσο το καλύτερο, αν και πολύ φοβάμαι μήπως οι νεοναζί προκαλέσουν ακόμη μια αιματοχυσία στην τυραννισμένη ήπειρο.

Αλλά ας μην πανηγυρίζουμε πρόωρα για το Brexit, γιατί η Βρετανία είναι μεγάλη οικονομική και στρατιωτική δύναμη που μπορεί να διαθέσει 446 δις ευρώ για να προστατεύσει την εθνική οικονομία της μακριά από την Ευρώπη και υποπεύομαι πως δεν θα πάει πολύ μακριά όταν λήξουν οι διαπραγματεύσεις για την αποχώρηση ύστερα από δύο χρόνια. Η Ευρώπη έχει ανάγκη τους Βρετανούς και οι Βρετανοί έχουν ανάγκη την Ευρώπη, άρα κάπου θα τα βρουν για να μη κόψει το αυγόλεμονο.

Η Ελλάδα, όμως, πού θα πήγαινε ξυπόλητη στ' ακάθια αν έφευγε από την Ευρώπη; Αν ήταν τόσο

εύκολο, ασφαλώς θα... έσκιζε τα μνημόνια ο αφελής Τσίπρας, αλλά προσγειώθηκε ανώμαλα όταν ο Σόιμπλε τού έδειξε πόρτα και οι Έλληνες τού είπαν ξεκάθαρα ότι δεν θέλουν να εγκαταλείψουν την Ε.Ε.

Εξάλλου, το Brexit απέδειξε άλλη μια φορά την άποψη που έχω εκφράσει μυριάδες φορές στη στήλη μου -και έχω χαρακτηριστεί «κομμούνι»- για την τεράστια και υποτιμημένη δύναμη των εκατομμυρίων μικροεισοδηματιών, μικροεπιχειρηματιών, συνταξιούχων και χαμηλόμισθων που συντηρούν την εθνική οικονομία με τον οβολό τους και την εργασία τους. Ήταν αυτοί που ψήφισαν το Brexit, εναντίον τού οικονομικού κατεστημένου, αν και η υποστήριξη τού Brexit από τον μεγιστάνα Ρούπερτ Μέρντοκ και τον συντηρητικό Μπόρις Τζόνσον μού δημιουργεί ερωτηματικά.

Ομως, φίλε μου, οι σοφοί αρχαίοι ημών πρόγονοι έλεγαν ουδέν κακόν αμειγές καλού και πολλά καλά μπορούν να συμβούν από την απόφαση των Βρετανών, για τούς ίδιους, για την Ευρώπη, για την Ελλάδα και την Αυστραλία. Η Αυστραλία, κατά πάσα πιθανότητα θα αναθερμάνει τις σχέσεις της με την μαμά Αγγλία με διμερείς εμπορικές συμφωνίες για ελεύθερο εμπόριο, ελευθερία εργασίας και εκπαίδευσης Αυστραλών στη Βρετανία, πολιτιστικές ανταλλαγές κλπ. Για την Ελλάδα οι Ευρωπαίοι θα είναι πιο προσεκτικοί στις απειλές και απαιτήσεις τους για μέτρα λιτότητας, γιατί ένα Grexit τώρα θα τους ήταν καταστροφικό. Η Ευρώπη θα πρέπει να έχει καταλάβει πως ο νεοφιλελευθερισμός έχει ημερομηνία λήξης και θα πρέπει να γίνει πιο δημοκρατική και πιο ανθρώπινη για να επιβιώσει. Οι Βρετανοί θα ωφεληθούν από το σκληρό μήνυμα που πήραν οι πολιτικοί τους, ότι είναι αναξιόπιστοι και θα πρέπει ν' ανταποκρίνονται στις καθημερινές ανάγκες των πολιτών.

Ομως, καλέ μου φίλε, ας νιαστούμε περισσότερο με την αυλή μας γιατί το Σάββατο ψηφίζουμε και οι δημοσκοπήσεις ακόμη δείχνουν... ισοπαλία, αλλά με νίκη των Λίμπεραλ στα... πέναλτι για να χρησιμοποιήσω ποδοσφαιρική διάλεκτο. Βέβαια, στην πολιτική όλα είναι πιθανά, ακόμη και κυβέρνηση μειοψηφίας, ή επανάληψη των εκλογών αν οι κάλπες δεν βγάλουν αποτέλεσμα. Κάτι που θα ήταν πρωτοφανές στην ιστορία της χώρας μας. Πάντως, για το γεγονός και μόνο ότι μπορούμε να ψηφίζουμε ελεύθερα το κόμμα και υποψηφίους της προτίμησής μας, θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες...